Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30305
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

13

cipias cum in communione, ne rogantibus his qui venturi sunt ad te quos ille direxit veniam ei prestes. Hec que tibi manifestavi duobus presbiteris ut nota facias, ut ipsi post te anathematizando abiciant, ne illius errore populus decipiatur. Exhortacionis quoque sermonem eis faciens, ut in catholice fidei unitate manerent, commendans eos domino in quem confiderant, dimisit in pace. Nimio namque amore illius cum populi circa carcerem detinerentur, et aperte de carcere educi beatus Petrus [illegible] cum non posset, noctis medio tribunus una cum militibus rupto pariete carceris per modicum foramen ad locum ubi decollandus erat perduci precepit.

Sanctus igitur Petrus oratione facta ad sepulchrum beati Marci evangeliste et sanctorum successorum Aniani, Demetrii, Eraclii, Theogene, inclinans genua sua et gratias agens deo, qui eum martiribus suis associasset, extendit cervicem suam gladiatori atque percussus martirii palmam adeptus est. Et reverenter inde a christianis sublatus in loco qui dicitur Beocados in cimiterio quod ipse edificaverat ad orientem civitatis Alexandrie sepultus est.

Hic quociens cumque ingrediebatur in misterium et ascendebat ad superioris presbiterii locum oratione facta et pace data populo, videbat ignis splendorem quasi egredientem de sede; ad cuius fulgorem mentis sue considerata humilitate tremens se deponebat, ut nunquam in trono eminentiori ubi ipsi sederant, sed super scabellum pedum illorum sederet.

Passus est autem hic beatissimus episcopus tempore Maximini imperatoris, qui decimam persecutionem a Diocletiano et Maximiano ceptam in orientis partibus exercuit; cum quo simul et alii plures ex Egypto episcopi trucidantur, fere cum clericis et laicis sexcenti sexaginta.

Prologus in passionem sancte Katerine virginis et martiris.

Quorum sanctorum forcia gesta ad memoriam posterorum transmittens scribimus, quid aliud agimus nisi ut ita dicam quoddam incentivum bellicum promovemus? Per quod imbelles animos auditorum ad bella dominica accendamus, ut cum pro laborum exerciciis coronas acquisitas audierint, iam certi de spe retributionis ardentiores fiant ad tolerandas passiones. Hoc sane perpendentes, quia non leve aut inane constat esse premium pro quo sancti dei corpora sua diris tormentorum suppliciis tradiderunt.

Hec michi causa extitit qua gloriose virginis Katerine memorabilem certaminis agonem stili officio proposui enarrandum, ut dum infirmioris sexus constantiam et inbecillem etatis virtutem attendimus, hoc nobis ad ignominiam et obprobrium vertere quis esse dicat, quod puellas teneras per ignem et ferrum ad patriam celestem tendere videmus, et nos barbati homines nec pace sequi curamus.

Sed forte aliquis dicet: fides catholica per totum orbem disseminata est, Christi nomen gentes ubique fatentur, et quia christianitas in suis principibus iam religiosa, iam fidelis extitit, iamque persecutionis procella detumuit, iam vincula et verbera, carceres et eculeos et cetera tormentorum genera procul cessisse manifestum est, et ideo Christi colis iure non potest imputari si his nostris temporibus penarum generibus non probantur, quia persecutionis occasio sedata pace iam quievit.

Huic quisquis ille est tale damus responsum. Virgo hec non uniformi persecutionis genere impugnabatur, cui a fronte externus hostis, a tergo incumbebat domesticus et occultus. Qua enim intelligenda persecutio que immanior et magis noxia est quam non martialis intorquet severitas, sed nec viciosorum arguit adversitas.

Porro hec generosa virgo gemina obpugnantium acie circumsepta, et furentem vim persequentium rabiem constanter evicit, et conglobatas viciorum acies viriliter debellavit. Unde gemino gloriosa triumpho utiliter ut spero ad informandas mentes proponitur, que puellari corpore sic seculum vicit et sexum, ut et noxia carnis oblectamenta vitaret et victoriosa passione tormentorum genera superaret. De hac quoque pro edificatione locuturi tale sumamus exordium.

Tradunt annales hystorie quod Constantinus qui gubernacula imperii a patre Constantino suscepit, qui uno et triginta annis moderator egregius imperium tenuit, pacem ecclesiis post decem annos quibus a persecutoribus vexabantur indulsit.

Hic Constantinus cum rem publicam strenue in Gallis procuraret, pretoriani milites Rome Maxentium Herculii filium, qui privatus in Lucania morabatur, augustum nuncupaverunt.

Ipse vero repentina rabie incitatus ecclesiam Christi zelo ydolatrie persequi constituit et ad prophana sa-